

[Forsvarsministeren.]

hvorpå man kunne opbygge noget effektivt, og en forsvarsordning, der samlede de afgørende partier og afgørende kredse her i landet. Det kunne selvfølgelig give en tilbøjelighed hos os alle og vel i særlig grad mig, der har ansvaret for det ministerium, til at ønske denne tilstand fortsat, men jeg har været klar over og blev klar over, at det var nødvendigt at få en afklaring, og jeg synes, at den brevveksling, som har medvirket hertil, derfor har været nyttig.

Jeg synes også, afklaringen er kommet. Hvis vi ser på den debat, der har været i dag, som jeg synes har været nøgtern og fra de sider, hvor man ventede det, positiv, ja, så er konklusionen den, at talsmænd for 15 medlemmer af dette høje ting enten siger, at vi ikke skal have noget forsvar, eller siger, at hvis de overhovedet skal interessere sig for denne sag, dette lovforslag, så er det med det formål at svække lovforslagets indhold så meget som muligt. Det kunne vel i de mange kredse, som føler noget positivt for forsvaret, være noget, der ængstede dem yderligere, hvis det ikke netop kun var talsmænd for 15 medlemmer af dette høje ting.

Hvis vi derimod ser på dem, der har været ordførere for mere end 160 medlemmer af folketinget, så er det jo noget ganske andet. Der er en enighed imellem disse 160 om, at vi skal have et forsvar her i landet; der er enighed om, at dette forsvar skal være effektivt.

Vi kan drøfte detaljer i forbindelse med det, og jeg vil gerne her give tilsagn om i udvalget at drøfte alle detaljer i forslaget, selvfølgelig fremskaffe de oplysninger, der skal til, også lade foretage de undersøgelser, der er nødvendige. Men der er fra alle sider enighed om dette effektivitetshensyn, og afgørende for dem, der direkte eller indirekte støtter forsvaret eller har deres plads inden for forsvaret som værnepligtige eller befalingsmænd, må det vel være, at alle disse 160 medlemmer af denne forsamling har den opfattelse, at forsvaret skal være opbygget effektivt med det formål, at vi — sammen med andre — søger at hindre krig, søger at afværge angreb på os selv, men også at vi opbygger det således, at hvis et angreb skulle komme, så er det noget, der skal kunne bruges. Når det er

tilfældet, at så mange står for den opfattelse, så synes jeg, at dette høje ting har givet et svar til de mange i befolkningen; der betragter og med rette betragter denne sag med alvor.

Så tror jeg også, at folketinget har givet noget, der kan styrke en dansk udenrigspolitik. For det er jo rigtigt, som det blev fremhævet af socialdemokratiets ordfører og også af andre ordførere, at vort forsvar er et led i denne udenrigspolitik, at det er noget, der betyder noget, som hr. Per Hækkerup har sagt ved en lejlighed, at vi opfylder vore internationale forpligtelser, også de forpligtelser, vi påtager os i forhold til NATO. Også det svar, der er givet her i dag, giver grundlag for den fasthed i vor udenrigspolitik, som vi alle må være interesseret i.

Derfor vil jeg gerne takke de fire ordførere, ordførerne for de tre regeringspartier og ordføreren for socialdemokratiet, for det givne — sådan føler jeg det — tilsagn om at medvirke til at etablere et forsvar, der er effektivt, et forsvar, hvor vi fortsætter kontinuitetsmæssigt det, som socialdemokratiske regeringer og forsvarsministre har stået for her i landet, og som vi andre har medvirket til, vi kan vel sige hjulpet dem med med hensyn til den opbygning, der skulle finde sted om forsvaret, og det, der i øvrigt skulle til for at sikre forsvarets eksistens her i landet.

Hr. Kjeld Olesen stillede mig nogle spørgsmål, som jeg skal besvare. Der blev stillet spørgsmålet om, hvordan det forholder sig med forsvarschefens og værnschefernes stilling til dette forslag. Som jeg nævnte, har forsvarschefen og værnscheferne givet tilslutning til enhedskommando og fællesværn, og jeg synes i øvrigt, at forsvarschefen i forskellige udtalelser i den sidste tid i dagbladene på udmærket måde har angivet dels den øverste ledelses stilling og dels det, man kan have en ængstelse for. Der var ikke fra forsvarsstyrelsen en opfordring til at ændre forslaget, denne opfordring er kommet igennem den brevveksling, jeg omtalte før, men forsvarsstyrelsen er gået ind i arbejdet, har undervejs og flere gange udtrykt en ængstelse for, at vi skulle komme for langt med hensyn til integrationen, og har ganske naturligt også givet udtryk for, hvis det hele går for